

РЕШЕНИЕ

№ 1240

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12330** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.30б, ал.5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ срещу Разпореждане № 9852 от 13.11.2023 г. по адм.д. № 9669 по описа за 2023г. на АССГ, с което изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ е осъден да заплати глоба в размер на сумата от 200 /двеста/ лева по сметка на Административен съд София-град, за неизпълнение на влязло в законна сила на 28.11.2022 г. съдебно решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм.д. № 2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав, оставено в сила с решение № 10808/28.11.2022 г., постановено по адм.д. № 5416/2022 г. по описа на ВАС, IV отд.

В съдебно заседание касатора не се явява не се представлява. Представя писмено становище и доказателства към него, че съдебното решение е изпълнено на 22.12.2023г. Моли да бъде отменено разпореждането, с което е наложена глоба поради липса на умишлено бездействие за неизпълнение на съдебното решение.

Ответникът „Тони Нудс 45 ЕООД, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител. В срока за произнасяне представя молба, с която моли делото да бъде

прекратено, поради частично изпълнение на постановеното съдебно решение.

Софийска градска прокуратура, чрез представителя си, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът от фактическа страна намира за установено следното:

Адм. дело № 9669 по описа за 2023г. на АССГ е образувано по молба на „ТОНИ-НУДС-45“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Г., с искане за налагане на глоба, на основание чл. 304 АПК, на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм.д. № 2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав, оставено в сила с решение № 10808/28.11.2022 г., постановено по адм.д. № 5416/2022 г. по описа на ВАС, IV отд.

В хода на производството е установено, че със съдебно решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм. д. №2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав на съда е отменил по жалба на „ТОНИ-НУДС-45“ ЕООД решение № 26/04/1/0/01063/3/01/04/01 на ДФЗ, с което е отказано изплащане на финансова помощ по заявка за плащане с идентификационен номер № 26/04/1/0/01063/3/01 от 20.08.2020 г. по договор № 26/04/1/0/0163 от 08.01.2018 г., в размер на заявената финансова помощ от 1 173 030.01 лева по подмярка 4.1. „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., като е върнал преписката на органа за ново произнасяне по заявката, съобразно мотивите на съдебното решение. В мотивната част на съдебния акт е посочено, че не е доказано наличието на изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта, съответно не е доказано наличие на субективния и обективен елемент от състава на нарушението.

Решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм.д. № 2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав, е оставено в сила с решение № 10808/28.11.2022 г., постановено по адм.д. № 5416/2022 г. по описа на ВАС, IV отд.

Ответникът е уведомен за влязлото в сила решение на 16.12.2022 г.

В оспорения съдебен акт съдът е приел, че са налице и трите предпоставки на чл. 304 АПК за налагане на глоба на ответника. На първо място - съдебно решение, което предписва определено поведение от страна на ответника. С решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм.д. № 2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав, оставено в сила с решение № 10808/28.11.2022 г., постановено по адм.д. № 5416/2022 г. по описа на ВАС, IV отд., съдът е отменил решение № 26/04/1/0/01063/3/01/04/01 на ДФЗ, с което е отказано изплащане на финансова помощ по заявка за плащане с идентификационен номер № 26/04/1/0/01063/3/01 от 20.08.2020 г. по договор № 26/04/1/0/0163 от 08.01.2018 г., в размер на заявената финансова помощ от 1 173 030.01 лева по подмярка 4.1. „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. и е върнал преписката на органа за ново произнасяне по заявката, съобразно мотивите на съдебното решение. Т.е., предписано е поведение за

ответника, което той следва да предприеме в съответните на закона срокове.

Прието е също, че преписката е изпратена на ответния орган на 16.12.2022 г.

Съдът е счел също, че по отношение на касатора е налице и третата предпоставка за уважаване на искането за налагане на глоба, а именно неизпълнение на този съдебен акт. Съдът е посочил, че в подлежащия на изпълнение съдебен акт изрично е прието, че не е доказано наличието на изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта, процесният обект на жалбоподателя не представлява част от цялостно производствено образование и така изграден и функциониращ, не е в координационна структура, предопределяща неговото производствено предназначение, не е налице едно единствено икономическо образование, действащо посредством група физически лица, с цел получаване на финансова помощ в размер, надвишаващ посочените максимални размери по Наредба № 9 от 21.03.2015 г., не са доказани и обективните обстоятелства, при които може да се приеме, че въпреки формалното спазване на предвидените в правната норма условия, целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, както и липсва субективен елемент, изразяващ се в намерението на бенефициера да получи предимство, като изкуствено се създават условия за получаване на плащане и облага в противоречие с целта на подпомагането. Ето защо, ответникът по подлежащото на изпълнение решение е следвало да постанови административен акт по подадената заявка, като има предвид, че основанието, на което е отказал преди това, е отречено от съда.

В оспореното разпореждане е прието за установно правилно, че след влизане в сила на отменителното решение, органът е предприел действия по изпълнение на решението, като е сключен анекс към договора с молителя, назначена и извършена е проверка на място относно състоянието на инвестицията през м. март и април 2023 г., за която е съставен доклад, проведена е и кореспонденция с „ТОНИ-НУДС-46“ ЕООД, като са изискани документи. Въпреки това обаче, последното действие по предприетите такива по изпълнение на решението, е от 29.05.2023 г., когато молителят е предоставил поисканите от ответника документи. Проверката е приключила с доклада на 05.04.2023 г., изискани са документи с писмо от 09.05.2023 г., които са представени на 29.05.2023 г. От тази дата до датата на подаване на молбата, по която е образувано адм.д. № 9669 по описа за 2023г. на АССГ – 09.10.2023 г. и постановяване на оспореното разпореждане, административен акт в изпълнение на съдебното решение не е издаден.

По настоящото дело е представено писмено доказателство / л.28/, от което е видно, че на 22.12.2023г. касаторът е разгледал заявката за финансова помощ на Тони Нудс 46 ЕООД по договор № 26/04/1/0/01063 и е извършил плащане в размер на 1 171 152,52 лева.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Х. – ти тричленен състав прави следните правни изводи:

Разпореждането е допустимо, правилно и законосъобразно.

Съгласно чл. 306, ал. 1 от АПК, който урежда реда за налагане на наказание при

неизпълнение на съдебни актове, наказанията се налагат с разпореждане на председателя на съответния съд или на овластено от него длъжностно лице. Разпоредбата на чл. 304, ал. 1 АПК предвижда ангажирането на имуществена отговорност, чрез налагане на глоба на длъжностните лица, които не изпълнят задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт от 200 до 2000 лв. При повторно нарушение, нормата разписва налагане на глоба по 500,00 лв. за всяка седмица на неизпълнението, освен ако неизпълнението се дължи на обективна невъзможност.

За да е налице нарушение по чл. 304, ал. 1 АПК е необходимо да бъде установено кумулативното наличие на три положителни предпоставки, както следва: 1. влязъл в сила съдебен акт, който предписва определено поведение за административен орган; 2. изпращане на препис от влезлия в сила съдебен акт и/или преписката (съобразно диспозитива) на задължения административен орган с оглед узнаване на задължението, което следва да изпълни; 3. неизпълнение на този съдебен акт от страна на административния орган – адресат на дължимото поведение.

По делото е било установено от съда, че са били налице посочените по-горе предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на ответника. Налице е влязло в сила решение, надлежно съобщено на касатора. Последният не е изпълнил същото в указания в закона срок и до постановяване на оспореното разпореждане. Съдът е посочил конкретните действия, които следва да се осъществят и е задължил органа да се произнесе, като му е дал задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на процесното решение. Влезлите в сила съдебни решения са задължителни за страните, а в случай на отмяна на административен акт имат действие по отношение на всички - арг. от чл. 177, ал. 1 от АПК, и е недопустимо под какъвто и да е претекст да не се изпълнява влязло в сила съдебно решение, по силата на което органът е задължен да предприеме посочените в решението действия. Влезлите в сила съдебни решения следва да се изпълняват, а неизпълнението им създава сериозна заплаха за функционирането на държавната власт. Видно от мотивите на съдебното решение, изпълнението му не е обусловено от представяне на допълнителни документи. Изпълнението на влязлото в сила решение не е опосредено от събиране на допълнителни доказателства, такива указания не са давани от съда като условие за издаването на акта. Съдебното решение е ясно и подлежи на изпълнение, съгласно постановения диспозитив. Поради това като е приел, че е осъществен състава на чл. 304, ал. 1 от АПК, овластеното от председателя на съда лице е приложило правилно закона.

Що се касае до представените пред настоящата инстанция доказателства, че касаторът е изпълнил влязлото в сила съдебно решение, съдът намира, че този юридически факт би бил правно значим, ако е настъпил до налагането на глобата, т.е. до произнасянето на обжалваното разпореждане на АССГ, тъй като това е правно релевантният за преценката дали е изпълнено съдебното решение момент. Доколкото това е сторено на 22.12.2023г., след постановяване на Разпореждане № 9852 от 13.11.2023 г. , съдът приема, че поведението на ответника не съставлява основание за отмяна на оспорения акт. / В този см. Р№ 5409/16.08.2023г. по адм.д. 6890/2023г.; Р№ 4180/27.07.2020г. по

адм.д. 9923/2019г./

По тези доводи, обжалваното разпореждане е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното на осн. чл. 306, ал. 6 АПК, Административен съд София – град, Х.-ти тричленен състав

РЕШИ:

Оставя в сила Разпореждане № 9852 от 13.11.2023 г. по адм.д. № 9669 по описа за 2023г. на АССГ, с което Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е осъден да заплати глоба в размер на сумата от 200 /двеста/ лева по сметка на Административен съд София-град, за неизпълнение на влязло в законна сила на 28.11.2022 г. съдебно решение № 1775/17.03.2022 г., постановено по адм.д. № 2729/2021 г. на АССГ, 54-ти състав, оставено в сила с решение № 10808/28.11.2022 г., постановено по адм.д. № 5416/2022 г. по описа на ВАС, IV отд.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.